ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Klosterneuburg, 1384
Seite 121v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

omnia sl̃ dicta erit d̃ an̄ regni. nō ēt finis
q̃ optat eēa cōtinere dies adueniat regi tuo r
Tuo cū hō ē plene r complete iustus qui ēplere
ē ordinat sl̃ cōtut solus ds dicet hō r cōtō
ēplere dicet spū. vii aug de isti dñi. lxx. li
d̃ libri apli. xpc tradidit ē ppt delicta nra r
iustificatus resurrexit ppt iustificaōnes nras r d
sacerdote nro xpo iam itm resurrexerunt fide
iustificati r in spe saluati. Cui ēt sine ultima
ēplebit spes nra et ēplebit r iustificaōnes nras ¶ sed
[illegible] in eternū nō obliuiscar r in medio cō
r q̃ vtile ē q̃ mānte mei i cōspectu posuit obli
uisci p memoriā iustificationes tuas r ista
memoria inde s̃ nōia r util pp tā gna iustifi
cationū. Primo in memoria iustificationū util
ē pp admirandū r honorandū i pedagogo
utilitates r diligēnias discipline sicut fecerunt
hodie viri mati r sapientes pedagogis puerorum r
adolescentie sue reminiscentes ea se cōtinuide
ēa r disciplinā. vii ad romā. vi. apls honō
rabiles r admirabiles quod legē tāq̃ bonū pe
dagogū dicens. sancta lex sēa r mandatū sānū
r iustū r bonū. fm se r ipse ls. occōne accepta
p peccū operatur mortē r. Secō memoria iustifi
cationū fidei util ē pp utendū r gaudendum
būficio gie pp xpē r fructū glie ps. Gaudebit
labia mea cū cantauero ē r aia mea q̃ redemisti
ps. Arediebar i omib̃ oēpib̃ tuis r mad
ueōmib̃ tuis ēcrebar. Tēo memoria iustifi
cationis gia delēbilis ē pp malos eūasione r
ēpleta bona adeptōm r ls pre i cōmū. r sū sine
apōl. xxi. Iam nō ēt amplius neq̃ mors neq̃
luctus neq̃ clamor neq̃ illius dolor. ys. lxv. Gaudiū
vlcaa sempīna sup capita eōr fugiet dolor
r gemitus abeas r. Quia in pīs. fm iustificationib̃
iustificasti me r. ¶ Primo i iustificationib̃

legis aut opa facientes viuebūt in eis. r iuta
tpalē. sua habūt ut eadem pēnā r mortē tpa
lē ill ppetuā q̃ ēa ad exspectandā in fide r spe pa
tis finēm p xpm salutē qt sicut d̃ aug i lib
de pēnīa di r templo eius. sīlō aude ppōne fide
nras fidei patis de quib̃ d̃ ap q̃ hi cuit nō
cū r nos cū eis eēdē spū fidei sicut de q̃ cōu
ny. Quia ē eadē fides r. Secō i iustificationib̃
fidei r ls iuta spiritū p gēm. ad rom. r. Iustus
aut mis ex fide viuit r. Tēo i iustificationib̃
pīnī. ls iuta cīnsh p glām. ps. xxv. Et ibūt
hy in supplicāū sempīnū iustī vero i iuta eēna
sol. xvi. hi ē iuta eēna ut cognoscant te solū
vm dm r vī tū q̃ ista iuuificas f eēnua ad
ad sīm p̃ceptōnū ūsū intelligēdē viuificaōnē
illaq̃ ē p spē r dīna: consolōm ad hendā pse
uēancām in tribōne r ls p oppositū ad mor
te tēcōms spei r affōms tedij pāms i co
modi pp tribulacōs de quib̃ equebat sup
q: qt fē pānes r afflicōnes iustor in pīn tot
r mortes ps. pp te mortificamur tō dicit De hac
viuificaōne p spē r. Secō iuta vij. ūs. ¶ Iu pis
g. fm iustificationib̃ viuificasti me ls ē in pis
s. exquisitas p desideriū r diligēcia. vii sup
Legē pone mi dne viā iustificationū tuarū r
exquiram eā tp. Secō in pis sanctatis p fidei
sacrām. s. Bū qui sanctificat testiōnia ei r. iu
in pis exīstatis p pānis r accōnis experienciā
vii s. Virus aut tuus eēdē at i iustificaō
nib̃. Iustificationes n. nō viuificat iuta gr
ad mitū glie. exquisite fuerit sanctate fide
li r cōstantē ac obliuiate pseuerant

Virus tuus ego saluū me fac :-
Quia aut sup ius d cū ē cā pseuerānē
fuerit i spe sua ē meditaō legis dīne cū adiu
torio grē cōuicta p tactus hys que respiciūt

memoria iustificationū